

[A. C. Normann.]

idealet, det montesquieske ideal, at der må tages praktisk på forholdet.

Der er usædvanlig mange enkeltheder i lovforslaget, som kun kan behandles ordentligt og forsvarligt i udvalget. Det er f. eks. et spørgsmål, om der ikke mangler definitioner. Hvad er det f. eks. at gøre tjeneste på et luftfartøj? I de fleste tilfælde vil der ingen tvivl være derom, men gør man tjeneste, også når man sidder ved sin egen styrepind? Er man sammenligningsvis i tjeneste, eller gør man tjeneste, når man sidder ved et rat under en privat køretur? Spørgsmålet får betydning ved bedømmelsen af, om forslaget farer for hårdt frem mod privat flyvning. Det samme gælder forståelsen af ordet luftfart.

I udvalget kan vi også diskutere, om det er rigtigt at lade administrationen få hals- og håndsret over borgerne ved adgangen til administrative inddragelser af flyvecertifikatet endog med 3 måneders adgangsförmening til domstolene. Det skulle egentlig undre mig noget, om dette tiltaler flertallet i folketinget. Man kan også diskutere spørgsmålet om charterflyvning og de andre former for erhvervsflyvning, der her har været nævnt af de foregående talere, og spørgsmålet om, hvorvidt der bør være fri næring eller ikke.

Man kan udmærket drage spørgsmålet om straffenes hensigtsmæssighed frem. Det forekommer mig, at der generaliseres meget stærkt, når et antal forudsatte overtrædelser af loven, et meget stort antal, der spænder fra næsten ingenting og til ret alvorlige forsømmelser, står opført inden for én paragraf, og at der altså ikke forsøges skelnen i den henseende i loven.

Det kan diskuteres, når jeg nu er inde på at nævne nogle få eksempler på det, jeg synes udvalget bør beskæftige sig med, om vi bør have den faste promillegrænse eller ikke. Måske bør vi afvente resultatet af de undersøgelser, den højtærede justitsminister netop for et par dage siden har givet tilsagn om at ville gennemføre for at opnå sikkerhed for, at bagerne ikke bliver rettet for smedene som følge af disse bestemmelser.

Jeg skal slutte med at minde om, at da vi gennemførte den ny færdselslov, havde vi mellem 40 og 50, tror jeg, meget langvarige møder. Jeg håber ikke, det skal blive

nødvendigt her, men jeg tror dog, at forslagets behandling vil give en stabil beskæftigelse til et udvalg i et stykke tid, og det radikale venstre er indstillet på at deltage i denne behandling ud fra en velvillig indstilling over for lovforslaget som helhed.

Lannung: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde de foreliggende lovforslag om registrering af rettigheder over luftfartøjer, om tvangsauktion over skibe og luftfartøjer og om ændringer i gældsbrevsloven og auktionslederloven. De er alle først og fremmest en naturlig følge af det foreliggende forslag til lov om luftfart, og deres formål er at tilvejebringe basis for vor ratifikation af Genèvekonventionen af 1948 om anerkendelse af rettigheder over luftfartøjer. Det, der tilsigtes, er at oprette en såkaldt privatretlig registreringsordning for rettigheder over luftfartøjer efter det forbillede, vi har i registrerings- og tinglysningsordningen for skibe og fast ejendom. De to sidste lovforslag vedrørende gældsbreve og auktionsledere er rent teknisk-juridiske konsekvenser af den nye lovgivning.

Det er på forhånd naturligt at tilstræbe en international ordning med hensyn til rettigheder over luftfartøjer her, hvor det drejer sig, man tør vel sige om det mest internationale af alle transportmidler. Efter indgående drøftelser inden for ICAO nåede man frem til konventionen af 1948, som Danmark underskrev i 1949, og derefter nedsattes udvalget til at udarbejde de nødvendige nye retsregler. Vi finder det helt velbegrunder, at man har fulgt eksemplet fra andre lande med hensyn til en ligestilling eller sidestilling af luftfartøjer med skibe og fast ejendom. Der er efter vor opfattelse en ganske rimelig parallel.

Jeg må selvfølgelig påskønne ud fra nordisk interesse, at det nedsatte udvalg har holdt sig i kontakt med de andre nordiske lande, men beklage, at man ikke har kunnet nå til fælles eller stort set ens lovtekster. Jeg er klar over de vanskeligheder, der bunder i, at landenes retsplejeregler er forskellige, og at der også har været andre hindringer for at nå frem til retsenhed på dette felt. Alligevel synes jeg, at det resultat, man er nået til i de nordiske lande, er så langt fra det, man måtte tilstræbe i henseende til størst muligt nordisk rets-